

kaksi muurahaista kahta kortta kuljettaa auringosta neidon hipiä rusketuksen saa
puron solina on kaunis ääni korvalle metsän rajas jäniksen näät pakoon loikkii se
karja laiduntaa ja nauttii märehtimään käy taivas sininen on yllä pilviä ei näy sirkka
viulullansa soittaa kaikki lumoa kukat koreilevat kilpaa mikä kruunun saa
tuulenvire eteläinen henkii lempeimmin mielissään on pojankloppi pikkutyttökin
käen kukunta on vihje onnen vuosien laskee nuoret laskee vanhat monta toivoen
mansikat ja mustikatkin kypsyy joutuissaan kohta halukkaat jo pääsee niitä
noukkimaan kilpalaulun pikkulinnut usein aloittaa varis näyttää närhen munat
raakkuu kovempaa mehiläiset mettä etsii kovin ahertaa niiden säheltäessä kukat
pölytyksen saa kuuset kuuntelee ja hongat hiljaa humisee oravat siel oksistossa
leikkii kirmailee kevyt on tää kesäruno ilmaan kohoaa tämän ketkä näkevät he
hyvän mielen saa lukijalle kiitos jotta jaksoit lukea kirjoittajaa tarttis ehkä
palautteen muodossa tukea